

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník III.

Chicago, dne 15. prosince, 1881.

Číslo 12

Redakce August Volenský. — Vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce. — Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru. — Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč. — Do Evropy 1 zl. 50 kr.

První Čech v Americe.

Príspevek k dějinám Čechů v Americe; podává František Bartošek.

Počteno cenou Výk. Výb. Nár. Jed. Sok.

(Pokračování.)

Politická a obchodní kariéra Bedřicha Filipa.

Bedřich Filip hleděl si i po druhém snátku s Kateřinou Cortlandtovou bedlivě obchodu. R. 1676 koupil dům od Jeronýma Eblinga za 210 bobrových koží. Roku následujícího uložena byla na nemovitý majetek daň, z jejíž výnosu měly být uhrazeny dluhy. V berním seznamu nachází se jméno Filipovo uvedeno pětkrát. Na jeho dům v Marketfieldu uložena byla daň 10 angl. šilingů, na dům ve Stone ul. 7 šilingů, na jiný dům v téže ulici 14 šilingů, na dům v Heer Straatu (nynějši Broadway) 2 šilingy a na dům v Brower Straatu 8 šilingů. V onom domě ve Stone ulici nalezal se jeho obchod a druhý dům sloužil za skladiště.

Bedřich Filip zakupuje se v kraji Westchester.

Kraj Westchester ležící severně od ostrova Manhattan (New York) a ohraničený na severu horským pásmem zvaným Highland, na východě státem Connecticut, na jihu long-islandským průplavem a říčkou Bron a na západní straně řekou Hudson, zajímá 480 čtverečních mil. Již roku 1683 oddělen byl od New Yorku a ustanoven co samosprávný okrsek v koloniálním sněmu zastupovaný vlastními delegáty.

Velkou většinu kraje zaujímala panství *Philipsburgh*, *Pedham*, *Fordham* a *Cortlandt*. Prvnější samo o sobě zaujímalo 240 čtver. mil, tedy polovici kraje. Každé panství

(manar) mělo právo k zastoupení jedním poslancem v koloniálním sněmu (general assembly) a taktéž hlavní osada *White Plains*, kdež se nalézal krajský soud.

Při příchodu holandských osadníků ob. sazena byla celá provincie *New Netherland* či jak později byla nazvána *New York*, Indiány kmene *Mohikánů*, příbuzných *Delawarů* a *Manhattanů*. Novoyorští *Mohikáni* dělili se zase na rody. *Sivamois* obývali kout země mezi long-islandským průplavem a *Connecticutem*. *Manhattanové* obývali ostrov stejného jména. *Wesquaskekové* sídlili severně od předešlých při řece *Hudsonu*, *Sint Sinckové* dále na sever v okolí nynějšího *Sing Singu*, *Kitchawonkové* mezi řekou *Croton* a pohořím *Highland*, *Pachamové* a *Wappingerové* zaujímali pohorskou krajinu *Highland*.

Bedřich Filip začal nejdříve kupovati půdu od Indiánů rodu *Wesquaskeek* v krajině, jež nyní tvoří okrsek *Greenburgh* a jehož hlavní sídlo je *Tarrytown*.

Na začátku sedmáctého století osazena byla krajina ta pouze od Indiánů a velkým jejích náčelníkem byl *Wesquaskeek*, který ač divoch brzo seznal dobré i zlé stránky bělochů a dovedl je ve svůj prospěch využítkovati. Byl nejen udatným bojovníkem ale i obrátným diplomatem. *Wesquaskeek*, aby mohl lépe vzdorovati návalu bělochů, naučil se od nich stavět pevnosti. Do roku 1644 zbudoval na břehu *Hudsonu* tři pevnůstky, které ovládaly řeku i okolí. Jedna z nich stála ještě roku 1663 a posádka její čítala 80 mužů.

Ačkoli Wesquaskeek měl často boje s Holanďany, jmenovitě roku 1663, rozprodával přece jednotlivé krajiny na holandské osadníky. Jedním z těch byl krajan náš *Bedřich Filip*. Kupní smlouva vystavena byla 20. prosince 1681 a úvod její zní:

Indiáni Cobuse, Belthunske, Saijgadme a Togtquanducka prodávají ctihodnému Bedřichu Filipovi veškeré pozemky ležící severně od potoka Bissichticka a sahající severně až k pozemkům jeho v Mount Pleasant, na východ k řece Nipizan a na západ k řece Hudsonu, atd.

Smlouva byla podepsána od Indiánů Wesquoskecka, Clause, Toghquanducka, Wramaghaquerra, Petthuncka, Sjaagheveena a několika jiných, kteří ovšem na místo svých jmen namalovali hady, lišky, vlky a jiná zvířata co znaky svých rodin.

Bedřich Filip zaplatil pozemky ty následujícími předměty:

10 fathomů (sáhů) sukna,
7 košil
soudek rumu
25 lb. prachu střelného
10 kusů olova,
2 železné hrnky,
5 hliněných mísek,
12 ocel vých křesadel,
2 bednářské palice,
2 půlsudy piva,
70 fathomů wampunu (lastury navlika-
né na šňůry a sloužící co peníze při výmě-
ně zboží),

7 párů punčoch,
6 šabrák,
12 seker,
9 řetězů,
40 nožů
6 mosazných bedniček na tabák,
6 kabátů,
2 lovecké tesáky.

Z této kupní sumy vysvítá nejlépe jaké potřeby měli Indiáni a že v dobách tehdejších mohl si člověk zakoupiti za jediné křesadlo velikou farmu.

Již rok na to, 13. dubna 1682 zakoupil *Filip* druhý rozsáhlý úděl pozemkový rozprostírající se mezi potokem Bisightickem, řekou Hudson a plantáží Lawrenceovou.

Za tato úděl zaplatil:

100 fathomů bílého wampunu,
12 „ černého „
12 „ sukna,
12 vlněných pokrývek,
12 kotlíků,
10 ručnic,
50 lb. prachu,
30 kusů olova,
12 košil,

12 párů punčoch,
30 šabrák,
2 soudky rumu,
2 půlsudy piva,
3 lovecké tesáky,
2 bednářské palice,
10 hliněných džbánů,
10 seker.

Téhož roku 6. září zakoupil *Filip* další úděl rozprostírající se mezi Yonkers Hill, potoku Neperha a Weghequeghe a řekou Hudsonem.

Za to zaplatil:

4 ručnice,
4 sáhy wampunu,
4 vlněné pokrývky,
6 sáhů sukna
6 párů punčoch,
10 kusů olova,
6 řetězů,
12 liber prachu,
1 lovecký tesák,
2 baňky rumu,
4 košile,
1 palici,
2 kusy sukna.

Koupě tato zajímala jižní polovici nynějšího tounšipu Greenburgh od Yonkers až po Dobbs Ferry.

O dva roky později zakoupil *Filip* poslední zbytky krajiny ohraničené řekou Broux (severní hranice města New Yorku) a dal za to:

130 sáhů bílého wampunu,
12 ručnic,
14 sáhů sukna,
12 pokrývek,
8 kabátů,
6 řetězů,
6 kotlů
6 sáhů trubek,
16 košil,
25 kusů olova,
10 lžic,
2 nože,
12 párů punčoch
15 mříží,
10 háků,
10 hliněných hrnců,
10 železných hrnců,
4 půlsudy piva
2 baňky rumu
2 svitky tabáku.

Jak z těchto koupí vysvítá osvojovali si Indiáné od bělochů rozmanité potřeby.

Na první pohled se zdá, že tehdy bylo velmi snadno zakoupiti si malé království. Tomu ale nebylo tak. *Koupení* krajiny bylo vedlejší, *uhájení* ale věci hlavní. Tehdy nezanášely se koupě do pozemkových knih,

vojsko, policie, četnictvo a úřady nebděli nad bezpečností majetku. Tehdy musel osadník brániti často domov svůj před nájezdy nepřátel a chrániti se před náhlým přepadením za příkopy a valy.

Všecky tyto koupě zaujmají nynější okres *Greenburgh* a staly se částí panství *Philipsburgh*.

Půda tato zůstala v držení rodiny *Filipovy* až do zrady *plukovníka Filipa* r. 1779, kdy byla zabavena a navrácena státu *New Yorku*. Na žádost vládních komisařů ponechána byla za malou náhradu v držení dřívějších nájemců její.

Současně se zakupováním půdy v *Greenburghu* uzavíral *Bedřich Filip* koupě s *Indiány* i v okrese *Mount Pleasant*, ohraničeným na jihu okrsky *Tarrytownem* a *White Plains*, východně státem *Connecticut*, na severu okresem *Sing Sing* a na západě řekou *Hudson*.

Bedřich Filip zakoupil a k panství *Philipsburgh* přivtělil krajinu tu roku 1680 od *Wesckory velkosachema* a bratra jeho *Goharia*, náčelníka. Krajinu protéká říčka zvaná *Mill River*, od *Indiánů Pocanteco* nazývaná, kteréž jméno je odvozeno od *Pocahontes*, což znamená „potok mezi dvěma pahorky“. Jméno to je zajisté trefné. Říčka protéká úzkým a nanejvýš romantickým údolím, kteréž nedaleko vpádu její do *Hudsonu* náhle se šíří. Údolí to nazývá se nyní *Sleepy Hallow*. Na místě, kde údolí náhle se šíří, stávala nedaleko nynějšího kostela *indiánská pevnost*, jejíž rozvalené náspy a příkopy zachovaly se až do nedávné doby. *Holandský dějepisec* a patron (točik co pán či lord) *Van der Donck* píše o způsobu opevňování u *rudochů*: *Indiáni* vyhlídli si obyčejně místo při úpatí příkrého vrchu, blízce potoka nebo řeky, tak aby bylo nejméně se dvou stran nepřístupno. Nahore na temeni hory odkud se dala přehlédnouti celá okolní krajina, nahodili náspy a opevnili je kálovou hradbou. Blíže osady zřídili pak malou pevnůstku, která v případě nepřátelského vpádu sloužila za útulnu pro ženy, starce a děti.

Jak už praveno, zakoupil *Bedřich Filip* r. 1686 rozlehlou krajinu po obou stranách řeky *Pocanteco* a koupě byla potvrzena od *guvernéra provincie New Yorku*, *sira Androse* ve *Fort James* (nynějším *Castle Garden*). *Filip* ještě během následujícího roku zakoupil mnoho pozemků a se schválením *guvernéra Dongana* zaokrouhlil nimi r. 1684 panství své *Philipsburgh*.

Roku 1685 zakupoval *Bedřich Filip* pozemky v okrese nyní zvaném *Yonkers*, v *bzprostředním sousedství* města *New*

Yorku. *Hlavní sídlo okresku* toho, *Yonkers*, vzdáleno je 17 mil od *radnice novyorské*, 130 mil od *Albany* a 10 mil od *White Plains*.

YONKERS.

Jméno *Yonkers* odvozeno je z *holandského „Yonker“*, zkrácené „*Jong heer*“, tolik co „*mladý pán*“, titul, který se přikládal synům a *dědicům holandských velmožů*. I *pruské „Junker“* je téhož původu.

Biskup Kip ve svém spise *New York Society in the olden times* píše: V některých případech naznačuje už samo jméno místa jeho dějiny. Tak na př. *Yonkers*. Slovo *Junker* v *germánské řeči* znamená *mladého [urozeného] pána*. Ve *Westchesteru*, na řece *Hudsonu*, doposud stojí *starý panský dům rodiny Filipů*. *Pisatel se pamatuje*, *kteřak za svých mladých let*, když zajel si do *Yonkers*, *prohlížíval si veliké sály a síně s bohatě ozdobenými stropy a kolem domu rozsáhlou zahradu dle starobílého způsobu založenou*.

Za časů před *revolucí*, když se na *zámku* zdržoval *dlukovník Filip*, *pán všeho co přehlédl* (*lord of all he surveyed*), tu byl od svých *poddaných vždy nazýván Jonker* [*pán či lord*]. A skutečně on byl jediným *urozeným pánem* v celé krajině. Tímto způsobem se stalo, že když začaly se okolo *starého panského domu* družiti *stavení*, které během času *vzrostly na počet*, až vytvořily *městečko*, jež *podrželo jméno „Jonkers“*.

Yonkers a místo zvané *Mile Square* tvořivalo *dohromady jednu osadu* a leželo zcela mezi *hranicemi velikého panství Philipsburghu* až do r. 1779, kdy toto bylo zabaveno a navráceno státu *New Yorku*.

Krajinu kolem *Yonkers* udělena byla za *holandské vlády* původně *Van der Donckovi*, *vznešenému Holanďanu*, který se sem r. 1650 přistěhoval. Ten později přepustil *údiel svůj* (*pruh deset mil široký a táhnoucí se od břehu řeky Hudsonu až k východním hranicím kolonie*) *nejstaršímu synu*, ten jej ale po *kusech rozprodal*.

Bedřich Filip, otec, byl tu *dobu už velmi bohatý a skoupil* r. 1685 *jednotlivé části*, které pak *sloučil v celek* a *nechal si na to vystaviti patent od Viléma III.*, „*nejjasnějšího pána* a z *milosti boží krále Anglie, Škotska, Francie a Irska*, *obrance víry atd.*, jak se v *dotyčné listině* uvádí.

V *patentu tom* *jmenován byl sice král* co *majitel celého území*, jež ale *dáno bylo v léno Bedřichu Filipovi* za *roční náhradu* £4.12 sh. [asi \$23] *splatnou v den na nebevzetí panny Marie*. *Území pak nazváno:*

„lordship and manor of Philipsborough.“

Patent ten nalezá se v doslovném znění v Boltonově „History of the Country of Westchester“ v druhém dílu na stránce 418-428.

Yonkers jest nyní nejlidnatějším městem kraje Westchester. Pro jeho výhodnou polohu a blízkost veletoku Hudsonu ujal se v něm záhy značný průmysl, čímž vznikla v něm četná třída dělnická a pak slabší, za to ale mocnější třída boháčů. Ulice města jsou široké a stromy vysázené, tak že procházka jimi podobá se chůzi parkem.

Široká, mohutnými kaštanými vroubená cesta vede z města k přístavišti na cestě. Stroťmořadí toto poskytuje s řeky krásný pohled v květnu, když větve obklopeny jsou dlouhými chumáči bílých květů. Ale se samého přístaviště naskytuje se pohled přímo unášející. Tu v předu teče mohutný Hudson jako široké stříbrné zrcadlo, naproti na druhém břehu vypínají se majestátní palisády, jako obrovské sloupy zříceného hradu. Na severu jest obzor uzavřen vysočinou Tappanskou a nad ní se vypínajícími pahorky westchesterskými, které vroubí východní břeh jezera Tappaan (tak se nazývá ona část Hudsonu, kde se v délce asi 10 mil rozlévá až na dvě míle šířky. V místě, kde se řeka náhle šíří vyčnívá strmá 549 stop vysoká skála, která zdá se státi tu jako na stráž. Za jasného dne viděti lze dlouhý stín, který skála na řeku rhá. Skála tato je historicky proslulá tím, že nedaleko ní zakotvil znamenitý anglický, ale ve službě holandské plující kapitán Henry Hudson. Bylo to po poledni 13. září 1609. Henry Hudson vyplul den před tím ze zálivu novyorského a vydal se na řeku) která nyní nese jeho jméno) v domnění, že to mořský průliv, kterým bude moci dostat se do Indie. *)

Jeden starý rukopis, nalezající se v archivu staré osadnické rodiny Van der Doncků obsahuje líčení, jaký účinek mělo objevení se holandské lodě na domorodé Indiány. — „Nevěděli, že by mimo jich plemene bylo ještě nějakých lidí, kteří by se tak velice od nich lišili. Tak velice se podivili při spatření lodě, že ani nevěděli co dělat. Obávali se velice a považovali to vše za nějaké zjevení — zdali nebe či pekla, to nemohli rozhodnouti. Jiní považovali loď za hrozného mořského netvora a mohli na bledolících plavcích oči nechat.“

*) Plavci tehdejšího věku nezabývali se ničím jiným, než hledáním kratší cesty do vých. Indie, tak aby nemusely lodě plouti kolem celé Afriky, kterážto cesta dle tehdejšího plavectví trvala rok i déle.

Osada Yonkers a její přístaviště bývalo v minulém století často oživeno přistáním vojska.

V denníku Lewise Morrise, soudce u admirálního soudu, nalezá se toto místo: 4. července roku 1746 navrátil jsem se domů a obědval ve West Chesteru, kdežto oddělení vojska z krajů Queens a Westchester táhlo do panského domu *pluk. Filipa*, odkud pak se přeplavilo do Albany na lodi kapitána Konráda Derricke. Toto stalo se za příčinou války mezi Francií a Anglií a novyorčané viděli se nuceni činiti přípravy proti možnému vpádu Francouzů z Kanady, kterou té doby měli ještě v držení.

Přimo naproti přístavišti na břehu státu New Jersey nalezá se přístaviště zvané Closter, od něhož vede hadovitá cesta vzhůru na palisády do výšky 517 stop nad hladinou řeky. V těchto místech přistál na barkách anglický generál lord Grey, aby zabránil spojení revoluční armády s lehkou jízdou ubytovanou v Tappaanu pod velitelstvím Baylora.

Thacherův vojenský denník [Military Journal] píše: V říjnu roku 1778 nalezal se v Tappaanu pluk lehkých dragounů od revoluční armády. Zlořčení přivrženci anglické vlády, torriové [ku kterým pohřichu i Filipové, potomci českých Husitů, náleželi] zradili Angličanům skryše našich hrdinů. Sbor nepřátelský přepadl za tmavé noci stodolu, v které značná část vlastenců se nalezala a pobil většinu z nich způsobem nanejvýš barbarickým.

Velitel, který tímto zločinem jméno své poskvrnil, byl anglický generál Grey. Oddělení plukovníka Baylora sestávalo ze 104 jezdců. Přepadení bylo tak náhlé, že na obranu nebylo lze ani pomýšleti a nepřítel bez odkladu začal své ukrutné dílo. Žádost o milost nedocházela slyšení. Je dokázáno nade vše pochybnost, že angličtí vojáci dostali od svých nelidských důstojníků výslovný rozkaz, aby žádnému z našich nedarovali život.“

Nedaleko přístaviště v Yonkers nalezá se hotel, kdež za parných dnů přebývají bohatí Novyorčané. Po celý den viděti tu jeden parník za druhým, plovoucí buď do Tarrytownu, Sing Singu, West Pointu (kdež se nalezá spolková akademie vojenská), Newportu, Peckskillu, Poughkeepu, Albany neb Troy. Není snad oživenějšího místa na řece Hudsonu než právě toto. Mimo četných pasažerských parníků, právem nazvaných plovoucími paláci, hemží se tu plachetníky s kanálovými lodicemi, které se nalezají na cestě z Buffala po průplavu Erie do New Yorku. I množství yacht a rybářských lodic

lovících zde jesetery stále tu sem a tam křížuje.

Za tuhé zimy roku 1870 zamrzla řeka tak silně, že se jezdilo po řece na saních až do New Yorku.

Malý kus cesty nad přístavištěm nalezá se starý, panský dům Filipů, *Manor Hall* zvaný, průčelím k řece obrácený. Nynější průčelí zámku vystavěno bylo roku 1745, zadní křídlo však v době mnohem starší, as okolo roku 1682, brzo po zakoupení se Filipů v krajině této. (Vyobrazení tohoto zámku nalezá se v Boltonově *History of Westchester County* díl II. str. 564.)

Jak se zdá, býval však zamilovaným sídlem jejich zámek *Castle Philipse* ve *Sleepy Hollow*.

Průčelí zámku ukazuje nám nádhery panského sídla z minulého století. Stavěno je v holandském slohu, tak velice oblíbeném v tehdejších věku. Mansardová střecha, ovroubena je zábradlím, s něhož je unášející pohled na řeku. Hlavní portál nalezá se ve východním křídle budovy a ozdoben jest sloupovím. Mimo hlavní brány jsou ještě dva vchody prostranní. Stěny pokojů a chodeb vykládány jsou různobarevnými cihlami z pálené hlíny a stropy ozdobeny jsou bohatou ornamentikou. V pokojích nalezají se veliké krby z mramoru vkusně vytesané.

S pavlače zámku přehlédnouti lze na jižní straně starý mlýn, postavený pradědem rodiny Filipů, městečko *Yonkers* a lesnatý břeh zvaný *Philippspoint*; na západní straně majetátní řeka a přístaviště; na východě rozlehlé, kamenou hradbou obehnané lučiny, kaštanové stromořadí a silnice, za níž se zvedá pahorek zvaný *Locust Hill*.

Chodba domu jest prostorná a široké schodiště ozdobeno jest bohatě vyřezávaným zábradlím. Pokoje za ložnice sloužící mají vykládané stěny a opatřeny jsou starobylými mramorovými krby v holandském slohu. Některé z nich jsou uměle vytesány a znázorňují v povypuklé práci výjevy z bible.

Stezky parku stavěny jsou ve způsobu stupňovitých terasů a některé z nich ovroubeny jsou krásným stromořadím. Zahrada jest velmi rozsáhlá a obohacena vzácným ovocným stromovím a křovinami. Za skvělých dob *Filipů* nalezaly se tam i pomoranče a jiné stromy horkého podnebí. Park se znenáhla kloní k řece a zde onde nacházejí se houštiny, v nichž si Filipové chovali v dřívějších dobách jeleny. Mimo jiných zvláštností nachází se v zahradě na samém břehu řeky mohutný tis, snad jediný to exemplář toho druhu v celé krajině.

V zámku častovali za dřívějších dob páni své nájemníky. Na panství *Philipsburghu* byly dvě lhůty kdy se nájemné vybíralo. V lednu vybíralo se v *Yonkers* od jižních nájemníků a několik dní na to ve *Sleepy Hollow* od severních.

O domácnosti rodiny *Filipů* můžeme si učiniti pravý pojem teprv tehdy, uvážíme-li že vydržovali ve svých zámcích 30 bílých a 20 černých služebníků. Na místo placení nájemného přijímalo se též obilí, dobytek, nebo i práce. Rolníci podél řeky platili vyšší nájemné, poněvadž požívali větších výsad. Každoročně zasedal v zámku okružní soud, který často vyřizoval i kriminální pře. Při každém soudním řízení předsedal nejstarší člen rodiny *Filipů* co lord anebo jeho zástupce. (Pokračování.)

Cvičení s kužely.

(Dokončení.)

Cvičení složitá.

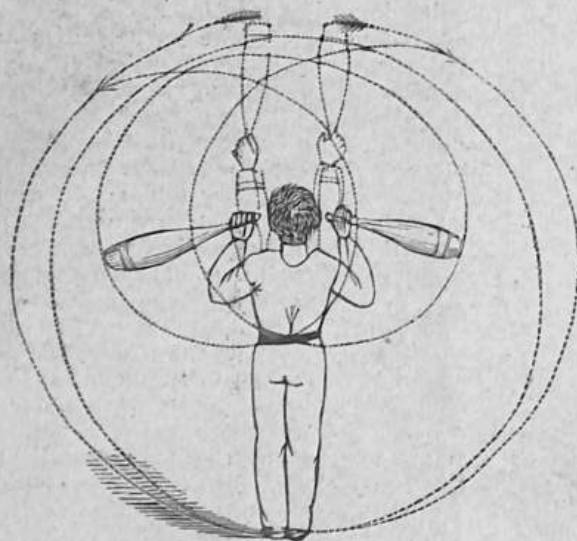
Obraz 10. — *Kruhy celé, dvojité v předu s kruhy zápěstními v záhlaví.* Postavení zadem. Kužele ve vztyku i s ramenem; počneme kroužití rozletem v celý kruh až dosáhnem opět vrchního bodu; pak točíme v zápěstí kruh v záhlaví každým kuželem pro sebe. Po ukončení těchto kruhů kroužíme opět směrem zpátečním.

Pro čtyři při těchto kruzích nejlépe užití postavení kosého jak dříve jsme byli nazna-

čili neb kruhy tyto vyžadují příliš mnoho místa, mají-li býti správně prováděny.

Že kruhy se v tomto cvičení křížují nutno upozorniti, tak jak přední kroužíme v směru protivném, tak i zadní se kříží a tím celé cvičení vyznačuje se rozmanitostí aniž bychom se velice namáhali.

Obraz 11. — Postavení čelné rámě i s kužely ve vztyku. Kroužíme pak celý kruh v před, tak aby linie spodní dosahovala kolena, kdež pak směrem protivným činíme kruh zápěstní, z kterého přecházíme opět v

Obraz 10.

kruh celý. V kruzích těchto možno užití směrů všech; na př. můžeme tedy kroužit kuželem v rozletu a dole přijdem v kruh zápěstní aneb můžeme kroužit oběma kužely v jeden směr utvořice též celý kruh i kruh zápěstní. Z e radno, aby cvičenec sám ona cvičení skládal, tak aby každý cvičenec pojil do sebe více obrazů jiných z tohotéž kruhu vyplývajících. Může tedy užití napřed kruhy rozletem a kruh zápěstní, pak oběma kužely kruhy v pravo kroužit, jakož i točiti vždy kruh zápěstní a ku konci celé kruhy na levo a zápěstní končí opět toto cvičení. Tvořením kruhů těchto činí se dobrý přechod od cvičení předcházejícího, které se hlavně vyznačuje ostroší rysů. Zároveň platí kruhy tyto co odpočinek, jelikož nejsou tak namahavé jako kruhy celé.

Obrazec tento jest velmi podoben následujícímu.

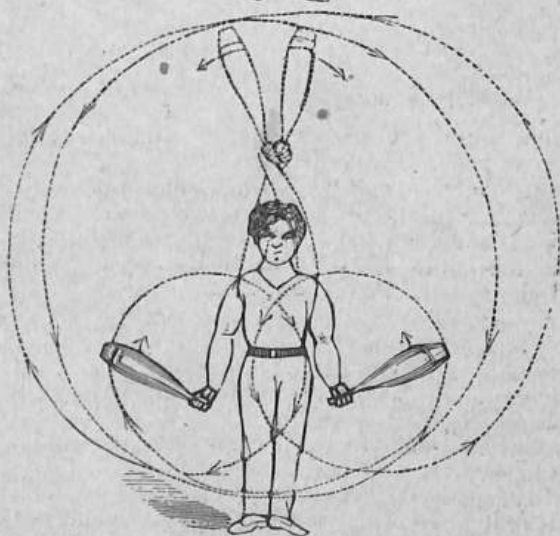
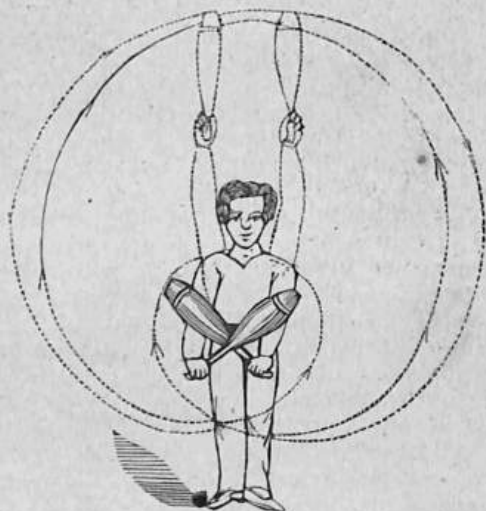
Obraz 12. — *Celé dvojité kruhy v předu s dvojitým kruhem v zápěstí v dolním položení.* Poslední tento obrazec v cvičení s kužely jest rozmnožené vyobrazení obrazce předěšlého. Rozdíl jest ten, že již v začátku počneme od hora kroužit v směru protivném. Když pak dosáhli jsme kužely bodu dolního neb kroužíme v celém rozpjetí rámě, činíme pak dva kruhy v zápěstí každý pro sebe, držíce při tom ruce bočně ve svisu s malým posunutím jich do předu. Dokončení kruhu v zápěstí kroužíme zpět do původního postavení. Tři tyto obrazce spojíme pak v cvičení jedno, totiž když jsme každé nařed dobře se naučili, cvičíme všechny za bou.

Tímto ukončil jsem cvičení s kužely; jest to první můj pokus o sepsání cvičení v kroužení kuželů, vím též, že není tak provedeno, jak by si někteří sokolici naši přáli; než nyní jest na nich samotných, by nedostatky tyto opravili a co shledají, že lépe se nechá provést, nechť každý svou zkušenost sdílí s druhými prostřednictvím listu našeho; tím budeme se zdokonalovati a schopnější mne pak snad použije příležitosti této, a pak sestaveno bude cvičení toto důkladně.

Látky pro cvičení a pozorování máme prozatím dosti a proto jen v před sokolové, ať co nejdříve se můžeme pochlubit že působením společným dokonali jsme cvičení to.

Na zdar!

Aug. Volenský.

Obraz 11. a 12.

Protokol z řádné schůze Výk. Výb. N. J. S., odbývané dne 2. prosince, 1881.

Schůzi zahájil předseda sokol J. B. Bělohradský.

Nepřítomní Sokolové: Lajer, Beneš, Kozel a Chmatal. Tajemníka zastával Sok. Haut.

Protokol čten a přijat po opravě, aby V. Výbor odbýval nyní své schůze každý 1. a 3. pátek v měsíci. Výbor pro spracování pořádku a rozvrhu pro přeborné cvičení sděluje, že dosud není hotov; do příští schůze odloženo.

Předseda paksděluje velmi příznivou zprávou o sborech sokolských v New Yorku a Baltimore.

Předložen účet od p. Štětky na \$12.00 za obrázky; p. Gloy splatil zpět \$20, na poukázku č. 100, jelikož bradla koupeny od Č. A. Sokola; účet jednatelův za expedici „Sok. Am.“, kolky a jeden telegram \$12.75; účet p. Čížkovského na \$10; účet J. Šlajse na \$4; účet p. Geringera na \$49,50 za přílohy a Sok. Amer.

Účty ty povoleny a poukázány k výplatě. *Dopisy.* Z Milwaukee činí sokolové dotaz skrze premii, udělenou sok. Čermákovi; jednatel má odpovědět do Milwaukee a vysvětlit, jakým způsobem byl diplom vydán.

T. J. S. v Chicago činí dotaz skrze cenu sok. Kremla; dopis přijat a zvolen následující výbor, který má záležitost tu vyšetřit: Volenský, Kostner, Beneš.

Dopisy od T. J. S. z New Yorku a Detroit přijaty a jednání o nich odloženo do mimorádné schůze, jež se za tím účelem bude odbývat až za týden, kdy má V. V. dostati potřebné vysvětlení, týkající se těch-

to dopisů. Stranu spisu od F. Bartošky má jednatel odepsat.

Dopis sokola Bednáře má být otisknut v Sok. Amer.

Jednatel má učinit dotaz ku sboru Tyrš, jak chce předělat stanovy.

Jednateli uloženo, by učinil dotaz u Čes. A. Sokola v místě skrze rozeslání článků opravujících stanovy a žádat brzkou odpověď.

Zpráva Plzeňského Sokola má se opravit. Zpráva T. J. v New Yorku má být navráćena k opravě.

T. J. Tyrš vrátit zprávu k opravě.

Zpráva T. J. Sokol v Omaha přijata.

Schůze mimořádná má se svolat na den 9. prosince.

Uzavřeno, by jednatel upozornil všechny sbory, by zaslaly co nejrychleji čtvrtletní zprávy.

P ř í j e m :

Od Plzeňského Sokola.....	\$19,73
Od T. J. Tyrš.....	33,60
Od T. J. S. z Omaha.....	5,13
Od p. Gloy-e.....	20,00
Celek	\$78,46

V y d á n í :

Účet p. Štětky	\$12,00
„ expediční	12,75
„ p. Šlajse.....	4,00
„ p. Čížkovského.....	10,00
„ p. Geringra.....	49,50
Starý účet, jež nebyl dosud udán ve vydání.....	66,56
Celkem.....	154,90
Na to schůze ukončena. F. J. Haut, z. taj.	

D O P I S Y .

Cedar Rapids, 8. list.

Sokole pořadatelí!

V srpnovém čísle Sok. Am. počínáš úvahu o přeborném cvičení v Detroit: „A národ na nás patří.“ S tím jsem spokojen, platí-li to pouze pro cvičící členy, však platí-li to také pro Výk. Výboru, tu se mně zdá, že zrak toho národu není dosti čitelný pro Výk. Výbor, neb doposud nevyčtl, co se od něho žádá. Vlastně mělo státi „A Výk. Výbor na nás patří!“ neb nyní všichni členové Výk. Výb. odpočívají po přeborném cvičení, neb se to před přeborným cvičením asi čtyři měsíce učili a jak vidím, dobře se již naučili odpočívát, inu jak se říká, kdo má vtipnou hlavu, hned vše dovede. Když jsme tak u té vtipné hlavy, což abych dovedl uhadnouti proč „Sokol Americký“

nevychází 15. každého měsíce? Nuže, já hádám, sazeči strikovali a vydavatelstvo nemohlo jiné sazeče nalézti kterým by práci svěřilo, čekalo tedy až sazeči budou chtít pracovat — no, uhořl jsem, myslím, že ano.

Taková netečnost vydavatelstva vůči odběratelstvu, zasluhuje pokárání. Což není ani jeden muž, „Sokol“ ve Výk. Výborn by se o to zasadil, by časopis vycházel v čas? Pakli není, tedy prosím rozpustte Výkonný Výbor v Chicagu a přeložte jej na místo, kde se o to lépe starati dovedou, aneb odstěhujte se tam, kde pepř roste. Chicago! Chicago! Co se to s tebou děje? Dívy! Záznaky! Výkonná moc netečná, údové budou následovat, však někteří soudcové byli až moc činní při přeborném cvičení, pouze pro své sbory, oni zapomněli, že zastupují celou jednotu a nejen sbor ku kterému náleží.

Nejspravedlivější rozsudek jest sok. Vokála pro všechny Sokoly, kteří cvičili, neb jedině on pochopil správně úřad, ku kterému zvolen byl. Nechci však tímto říci, že mnozí nespravedlivě soudili, avšak úsudek jejich byl místy až viditelně chybný, a dle tabulky může se každý přesvědčit, že dím pravdu; doufaje, že příští přeborné cvičení bude uspokojivější, než toto poslední obzvláště v tomto ohledu, by páni soudci měli lepší uznání, mnoho-li výkonů má každý cvičenec vykonat a uznali, že sokolové jsou lidé obyčejní a ne Samsonové a Herkulesové.

V úctě

Fr. Bednář.

Vysvětlení ze strany naší.

Pěkně děkujem, co je pravda, to je pravda a že je sokolik Bednář dobrák od kosti — to je také pravda; vědělt' on že se těšíme co dobrého nám asi odešle někdo k štědrému večeru a proto aby nám to nebylo líto, kdyby si na nás žádný nevzpoměl, učinil tedy tak sám a dává nám toho lned tolik, že se bojíme, abychom po takovém komplimentu nespysněli.

Jak roztomile se kárá a káže když člověk vidí, že jiný chybuje, ale hůře odpomoci takovému pochybení. Sok. Bednář uznáván jest co dobrý sokol, jenž mladistvým zápalem pracuje pro sokolstvo naše, avšak co karatel překonal sebe sám, jak se v brzku přesvědčíme.

Není mým úmyslem omlouvatí Výk. Výb. aniž opozdování se časopisu, chci však jen zodpovídati otázku: „kdo dal začátek tomuto opozdění?“ Sokolové sami v první řadě a Výk. Výbor svou shovívavostí ku sborům, svou povinnost nekonajícím v druhé.

Jak sok. Bednáři známo, má jednatel V. V. každého čtvrt roku uveřejnění zprávy všech sborů, a jednatel, kterýž jest také pořadatelem časopisu, připravuje si pak dle toho také látku pro list, o kterouž jest zde nouze, jelikož odnikud žádné zprávy nedochází. Na první čtvrtletí přišly zprávy v čas již prošly, tak že pořadatel na místě uveřejnění zprávy té v dubnu, musel odložit až na květen. Mnohem hůře dopadalo to však se zprávami v druhém čtvrtletí. Pořadatel čekal týden od týdne, však na darmo, neb některé zprávy došly až po dvou měsících a tím se stalo, že přicházel pořadatel z jedné nesnáze do druhé, což mrzelo více jej než snad Sokoly samé. Doby té skládal pořadatel úřad svůj ve schůzi Výk. Výboru avšak když členové tohoto seznali, že jednatel nezavinil opozdění ona, nýbrž sbory samy, bylo jeho poděkování se odmrštěno a s novou chutí pustil se tento do

práce, dohnati však zameškané nešlo tak lehce.

V největším tedy pilnu přišlo přeborné cvičení a tím se vydávání Sokola opět prodloužilo, neb sázení takové spousty číslic není tak snadné, jak by si mnohý myslel. Pochybujeme, že stává české tiskárny, jenž by mohla vysázeti celé číslo „Sokola“ za měsíc srpen a září, jelikož žádná nevlastní tolik číslic. Každou jednotlivou stránku museli jsme nechat oblití (electrotypě), a to také nám nebylo tak rychle učiněno, a proto jest pramen, z něhož sok. Bednář čerpal zprávu o sazečích, nepravdivý. Následující pak čísla vycházeli dosti rychle za sebou.

Že stěžuje se pořadatel jeho úřad, to snad připustí sokol Bednář a že i on sám přiloží rád polénko, kde by mohl ulehčiti, toho dává zřejmý důkaz sám poslední čtvrtletní zprávou od Jedn. „Tyrš“. Zpráva ta přišla namísto na začátku října až v listopadu a to až po schůzi Výk. Výboru a že jednatel sám nemá práva o zprávách těch rozhodovati, to sok. Bednář dobře ví a proto že přišla pozdě, čtena byla ve schůzi proincové a tu shledáno, že musí se vrátit, neb nejen že není vyplněna jak vlastně býti má ale zpráva ta postrádá i podpisů výborů a pečeti sborové. Nemáme hleděti na onu třítku v oku bližního, dokud se nepřesvědčíme, že našem nenachází se pařez, od něhož se tato odštípla.

Není to snad jen se zprávou tohoto sboru tak, ale i ostatní zprávy v té samé schůzi předložené musí se zaslati zpět, a dříve než opětně přijdou, bude nový rok a při takovémto pořádku myslím že by dobráček náš sok. Bednář i se svou „vtípnou hlavou“ stal se rozmrzelým, když by viděl, že namísto aby sokolové zásílali zpráv do listu o svých sborech, dělají jednateli nejen překážky, ale i dťtku mu za své vlastní chyby udělují a práce mu přidělávají.

Dále sok. Bednář co dobrý znatel povinností sokolských zajisté snad bude znáti článek v stanovách N. J. S. (odděl. 5. čl. 72 a 73) kterak se zadávají návrhy k změně neb sestavení nových článků stanov N. J. S. a předece zasilá na Výk. Výbor články již co přijaté, aniž by byl Výk. Výbor nechal o jakých hlasovati, jelikož mu žádné předložený nebyly.

Nyní blíží se opět nový rok a proto nechť i nová zpráva jest lepší staré. To samé at platí nejen o Výk. Výboru ale i o sborech. A když oboustraně bude se činiti zadosť, přestanou zajisté veškerá nedorozumění.

Doufáme, že toto vysvětlení se strany naší sokola Bednáře jakož i všechny druhé sokoly uspokojí.